

mig hertil, hvad Sagen i sin Almindelighed angaaer. — Den ærede sidste Taler udhøvede meget stærkt, at det foreliggende Jernbaneproject var et af de alleruheldigste Foretagender, men jeg kan, som det vil fremgaae af mine Udtalelser, paa ingen Maade dele denne Anskuelse, idet jeg tværtimod troer, at det i mange Henseender vil stille sig som et overordentlig fordelagtigt og hensigtsmæssigt Foretagende. Den ærede Taler meente, at hvorledes det end gik i Fremtiden, og hvorledes Sagerne end stillede sig for os, vilde der naturligviis blive bygget en Bane til Esbjerg Sydost fra, nemlig fra Slensborg eller fra den Egn, men jeg troer ikke, at der vil blive Spørgsmaal om en saadan Bane, naar Lindereskov—Esbjerg Banen er anlagt. Den nordligste Dverbane, som findes i Eslevig, er den fra Tinglet, og jeg troer ikke, at der vil blive Spørgsmaal om at anlægge en anden fra Slensborg op mod Esbjerg. Hvad der derimod muligviis kan blive Spørgsmaal om, er et Baneanlæg paa Vestkysten af Eslevig op til Ribe, og det vil da være naturligt at forlænge Banen fra Esbjerg, eller som det bliver, naar dette Forslag vedtages, fra Bramminge og videre til Ribe. Den samme ærede Taler navnte, at han i Begyndelsen af Sessionen havde indsendt et Andragende til Indenrigsministeriet, om der maatte blive foretaget en Undersøgelse af en anden Retningslinie for Jernbanen, nemlig fra Løsning Station paa Banen mellem Veile og Horsens til Esbjerg. Denne Undersøgelse kunde jeg meget godt have unddraget mig, idet jeg er begrundet ved Loven af 24 April 1868, men desuagtet sendte jeg strax det ærede Medlems Skrivelse til Bestyrelsen for Statsbanerne med Paalæg om at indhente Dveringeniørens Erklæring over Sagen. Jeg gjorde det, uagtet det blot ved et Blik paa Kortet forekom mig, at den af det ærede Medlem paataente Linie var en af de alleruheldigste, der kunde vælges, thi et Blik paa Kortet viser, at den fra Løsning vilde komme til at gaade ganske i Nærheden af den allerede nu bestaaende Ostbane; den vilde ved efter hans eget Forslag at føres over Sellinge komme til at passere Veile Station i en meget nær Afstand, dernæst vilde den føres gjennem et usugtbart og ugunstigt

Terrain, og endelig vilde den ved at føres ned til Bramminge og Esbjerg faae en uaturlig Længde. Om den Fordeel, den vilde have for de Egne, hvorigjennem den skulde gaae — for en stor Deel øde og golde Hede-
 strækninger — vilde kunne opveie de Gaard og den Gene, der vilde lægge paa Trafiken, det er et Spørgsmaal, om hvis Bepaelse jeg ikke troer, man kan være uenig. En saadan Linie er umulig, thi selve Trafiken Syd fra og fra Derne til Esbjerg vilde derved blive ført omkring i en aldeles unaturlig Bue. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at Afstanden fra Bramminge til Løsning omtrent er 10 Mil, medens den fra Bramminge til Vandrup kun er 5 Mil. Dveringeniørens Erklæring gik ud paa, at han maatte ansee det for aldeles utilraadeligt at vælge en saadan Linie, og at han heller ikke kunde finde det tilraadeligt, at der nu paa denne Aarstid blev foretaget en nærmere Undersøgelse af den, hvilken efter hans Dverbekræftning, kun vilde stadsfæste, hvad han allerede havde udtalt. Det samme ærede Medlem meente, at det muligviis var en særlig Fortjærlighed hos Indenrigsministeriets Teknikere, som havde medført, at kun Veile-Barde Linien var bleven undersøgt; at der muligviis kunde være en anden Linie mellem Veile-Esbjerg og Veile-Barde Linien, men at man ikke havde villet undersøge den, for ikke at faae en farlig Concurrence med den foretrukne Sydbane. Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er saa ganske let at føre en Jernbane tværs igjennem et Land, som i sin Midte har en, om end ikke meget betydelig, saa dog ikke ganske ubetydelig Høide; man kan ikke uden aldeles usforholdsmæssige Beføstninger passere denne Høide. Ingeniørerne have saaledes ved Undersøgelsen af Linien været hindrede ved Veileaaadalen og senere ved Bardeaaadalen, og de have for at komme op over Høideryggen maattet gaae i en overordentlig stor Krumning for ikke at fremfalde aldeles usforholdsmæssige Udgifter. Jeg veed ikke, om jeg misforstod det ærede Medlem — jeg hørte ham ikke nøie — men det forekom mig, at han udtalte, at den Retningslinie han foretrak, var Linien fra Barde til Nørholm. Derved vilde mind-